

Arrest

nr. 128 511 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 9 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE, die loco advocaat K. HAELTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Angolese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Cabinda. U werd geboren op X in X en u woonde daar tot u in 2000 met uw ouders en uw broer naar Luanda verhuisde. In 2004 overleed uw moeder aan de gevolgen van een ongeval en in 2009 verhuisde u terug naar Cabinda met uw vader en uw broer. Op 26 maart 2012 was uw vader nog niet thuis toen u van school terug kwam, wat normaal altijd het geval was. U probeerde uw vader te bellen maar er werd niet opgenomen. U besloot te gaan slapen en u werd om 4 u 's morgens wakker omdat er op de deur werd geklopt. U deed de deur open en er stond iemand in burger voor uw deur die u vroeg of u de zoon van (A.) was. Die

persoon, die later chef (P.) bleek te zijn, iemand die dicht bij uw vader stond, droeg u op om uw broer wakker te maken en onmiddellijk met hem mee te komen omdat jullie daar niet veilig waren. U stapte met uw broer de auto in van Paulo en hoorde op dat moment schoten achter u van FAA (Forças Armadas Angolanas) commando's die gekomen waren om u en uw broer te vermoorden. (P.) nam u en uw broer mee naar een huis in Cabinda waar u verbleef tot 28 april 2012. Daarna gingen u, uw broer en (P.) naar Luanda aan boord van een militair vliegtuig dat goederen vervoerde. U kwam aan in Luanda op 29 april en u ging samen met uw broer en (P.) naar het huis van (M.), de zus van (P.). Daar aangekomen vertelde (P.) aan u en uw broer dat uw vader in het FLEC zat en dat hij een medewerker was van de coördinator van het FLEC in Massabi. (P.) vertelde u verder dat, toen dat ontdekt werd, ze uw vader hebben gedood hebben en dat ze ook zijn familie wilden doden. Op 20 mei vertrok u alleen met (P.), want uw broer kon niet mee, naar de luchthaven. In de luchthaven stelde (P.) u voor aan een zekere (A.) die met u meereisde naar België. U kwam in België aan op 21 mei en u vroeg asiel aan op 22 mei 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde in Cabinda gewoond te hebben van 1995 tot 2000 en van 2009 tot 2012. U verklaarde ook dat u Cabinda moest ontvluchten nadat ontdekt werd dat uw vader in het FLEC zat.

Voor iemand die in Cabinda geboren is en daar in totaal 8 jaar gewoond heeft en wiens vader in het FLEC zat, ook al was u daar toen niet van op de hoogte, is het opmerkelijk dat u niet eens weet dat Cabinda een eigen vlag heeft. Gevraagd of Cabinda een eigen vlag heeft antwoordde u dat Cabinda geen eigen vlag heeft maar de vlag van Angola (zie gehoorverslag CGVS p.5). Uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Cabinda wel over een eigen vlag beschikt. Verder kon u ook pas na lang nadenken op de naam komen van het plaatselijke dialect dat gesproken wordt in Cabinda, het Fiote (zie gehoorverslag CGVS p.5). U verklaarde ook niet te weten waarom u met uw ouders eerst van Cabinda naar Luanda verhuisde en dan terug van Luanda naar Cabinda (zie gehoorverslag CGVS p.4). Ook over wat uw vader deed in Cabinda, welk werk hij daar had, kon u niets zeggen. U verklaarde niet te weten welk werk uw vader daar deed, enkel dat hij in Massabi werkte. U verklaarde dat hij daar nooit over sprak en dat hij enkel zei dat hij in Massabi werkte (zie gehoorverslag CGVS p.6). Toen u gevraagd werd of u nooit aan uw vader gevraagd had wat zijn beroep was in Cabinda antwoordde u: "Nee, hij vertelde alleen dat hij in Massabi werkte, dat is alles." (zie gehoorverslag CGVS p.19). Het is opmerkelijk dat u verklaarde niet te weten waarom uw vader verhuisde naar Cabinda toen u 14 jaar was en dat u niet weet wat uw vader daar dan deed in Cabinda. Niet alleen verklaarde u dat niet te weten, u vroeg het hem zelfs niet eens. **Het is erg ongeloofwaardig dat u zo een desinteresse zou hebben gehad in de beslissingen en de activiteiten van uw vader, en dat terwijl die toch een grote invloed op uw leven hebben gehad, bijvoorbeeld het verhuizen van Luanda naar Cabinda.** Dat uw vader als actief FLEC-militant zijn oudste zoon niet meer zou verteld hebben en betrokken zou hebben bij zijn activiteiten en overtuigingen is opmerkelijk, zeker aangezien u blijkbaar wel wist waar uw vader voorheen in Luanda werkte (zie gehoorverslag CGVS, p.6).

Omdat, volgens uw verklaringen, uw vader vermoord werd omdat hij lid was van het FLEC, bent u in België informatie beginnen zoeken over uw vader en het FLEC (zie gehoorverslag CGVS p.10). U nam zelfs contact op met het FLEC in België, via een zekere meneer (O.), wiens website u gevonden had bij uw opzoekingen. (O.) bezorgde u zelfs een verklaring van het FLEC, die hierna nog besproken zal worden, en die zou bevestigen dat uw vader in het FLEC zat. Dan is het toch wel opmerkelijk te noemen dat u grote moeite had om zich te herinneren waar de afkorting FLEC voor staat. U verklaarde eerst dat u het op internet had gezien maar dat u het zich niet herinnerde, en na lang nadenken schreef u "Fonte de Libertação do enclave de Cambinda" neer (zie notities gehoor achteraan gehoorverslag). Hoewel u dus ruim de tijd kreeg om hierover na te denken, kon u de afkorting niet correct verklaren. De F van FLEC staat namelijk voor "Frente" en niet voor "Fonte". Dat het Frente en niet Fonte is, staat zelfs op het door u ingediende document, waarvan u verklaarde dat het van het FLEC komt. U schreef ook "Cambinda" en niet "Cabinda". Ook de correcte schrijfwijze van "Cabinda" staat op het FLEC document dat u hebt ingediend. Gevraagd naar waarom het FLEC naar onafhankelijkheid streeft, verklaarde u dat het is "omdat ze zeggen dat Cabinda Angola niet is" maar waarom Cabinda dan Angola niet zou zijn, weet u niet (zie gehoorverslag CGVS p.10). Voor iemand die verklaarde dat zijn vader vermoord werd wegens het deel uitmaken van het FLEC, en ondanks het feit dat u verklaarde opzoekingen gedaan te hebben over wat uw vader deed en daarvoor zelfs het FLEC contacteerde, kan u niet correct uitleggen waar de afkorting FLEC voor staat of waarom Cabinda niet bij Angola zou horen. **Opnieuw komt deze desinteresse en onwetendheid over het FLEC en Cabinda in het algemeen erg ongeloofwaardig over, aangezien u verklaarde dat de activiteiten van uw**

vader in het FLEC, dat de onafhankelijkheid van Cabinda nastreeft, ervoor zorgden dat uw vader vermoord werd en u uit Angola moest vluchten.

U verklaarde in Cabinda nooit over het FLEC gesproken te hebben en u verklaarde ook al uw informatie over het FLEC van het internet te hebben gehaald (zie gehoorverslag CGVS p.21). Dat maakt het des te opmerkelijker dat u tijdens het gehoor verklaarde dat u een vermoeden had dat uw vader in het FLEC zat, en dat dit vermoeden pas bevestigd werd toen (P.) het u vertelde (zie gehoorverslag CGVS p.19). Op de vraag waarom u dat vermoeden had, antwoordt u erg ontwijkend: "Dat zijn dingen die rondgaan, ik weet niet wie dat gezegd heeft, wie hem beschuldigd heeft." U verklaarde ook niets opgevangen te hebben over uw vader en het FLEC. Gevraagd naar waarom u dan dit vermoeden had, antwoordt u opnieuw op een vage, ontwijkende manier en zegt u: "Hij was veranderd toen we van Luanda naar Cabinda zijn gegaan, hij gedroeg zich anders." Dit andere gedrag uitte zich in zijn manier van doen, zijn manier van spreken en het feit dat hij met niemand nog contact wilde, dat hij altijd alleen was (zie gehoorverslag CGVS p.19). Op de vraag waarom dit u dan liet vermoeden dat uw vader in het FLEC zat, verklaarde u: "**Omdat dat dat normaal is in Cabinda, iemand die bij de organisatie gaat zoekt geen contact meer met andere mensen.**" (zie gehoorverslag CGVS p.20).

Enerzijds hebt u, zoals hierboven al besproken, een zeer gebrekkige kennis over het FLEC en verklaarde u in Cabinda nooit over het FLEC gesproken te hebben maar anderzijds poneert u wel te weten wat het gedrag is van FLEC leden in Cabinda. Dit is weinig plausibel en zelfs tegenstrijdig te noemen. Uw incoherente verklaringen over het 'vermoeden' dat u had over de FLEC-interesses van uw vader komen ook allesbehalve doorleefd over.

Ook over de man die u hielp te ontsnappen uit uw huis, uit Cabinda en uit Angola, (P.), weet u zeer weinig te vertellen. Dit terwijl u verklaarde dat deze (P.) u en uw broer hielp te ontkomen uit uw huis op het moment dat er commando's naar uw huis kwamen om u te vermoorden en jullie daarna een maand onderbracht in een huis in Cabinda, jullie dan naar Luanda bracht en jullie daar van 29 april tot 20 mei 2012 onderbracht bij zijn zus. U verklaarde de achternaam van (P.) niet te kennen. U denkt dat hij getrouwd is maar u weet niet of hij kinderen heeft. En op de vraag hoe (P.) uw vader kende, kon u alleen maar zeggen dat hij uw vader van in Cabinda kende. Hoe hij uw vader kende, dat weet u niet want hij heeft u het nooit verteld en u hebt het hem nooit gevraagd want "wat hij me vertelde was voldoende" (zie gehoorverslag CGVS p.12). U verklaarde verder ook niet te weten waar het politiekantoor was waarvoor hij werkte en niet te weten waar in Cabinda hij woonde. Wie hem verteld had dat uw vader opgepakt was weet u ook niet, alleen dat (P.) het op zijn kantoor vernomen heeft. U verklaarde ook dat (P.) wist dat uw vader in het FLEC zat, maar hoe hij dat wist weet u niet (zie gehoorverslag CGVS p.13). **Het is volstrekt ongeloofwaardig dat (P.) u en uw broer meeneemt in het midden van de nacht om u te helpen ontsnappen aan de commando's, u gedurende ongeveer twee maanden laat onderduiken in twee verschillende huizen, u helpt te ontsnappen uit Cabinda en later de reis van u en uw broer betaalt om uit Angola te vluchten (zie gehoorverslag CGVS p.22), en dat u hem niet eens gevraagd hebt hoe hij uw vader kent, of van wie hij vernomen had dat uw vader opgepakt was, of hoe hij wist dat uw vader in het FLEC zat.**

Over het huis waar (P.) u en uw broer naar toe bracht in Cabinda, weet u opnieuw weinig te vertellen. U verklaarde dat het een huis met een woonkamer en een slaapkamer was, maar u weet niet van wie het huis was. Opnieuw verklaarde u dat niet gevraagd te hebben aan (P.), deze keer omdat "het niet belangrijk te weten is van wie het huis was, maar om veilig te zijn" (zie gehoorverslag CGVS p.14). Hoewel u daar zat van 26 maart tot 28 april 2012, kwam het blijkbaar niet in u op te vragen van wie dat huis nu eigenlijk was. Over hoe u dan naar Luanda gegaan bent verklaarde u dat u, samen met uw broer en (P.), 's nachts met **een militair vliegtuig dat goederen vervoerde** naar Luanda gereisd bent (zie gehoorverslag CGVS p.15). Op de vraag waarom dat met een militair vliegtuig was, antwoordde u eerder ontwijkend: "Hij vertelde ons dat hij met vrienden had gesproken, die gingen ons helpen. **We konden niet zomaar een vliegtuig nemen naar Luanda.**" (zie gehoorverslag CGVS p.15). Dat u niet zomaar een vliegtuig naar Luanda kon nemen is aannemelijk, aangezien u verklaarde op de vlucht te zijn voor de autoriteiten in Cabinda en beschoten te zijn geweest door commando's van het FAA (Forças Armadas Angolanas). Maar dat u dan maar een **militaire vlucht** neemt als alternatief, is toch wel zeer onwaarschijnlijk en moeilijk te geloven. U verklaarde tijdens het gehoor op het CGVS dat (P.) nooit bij jullie thuis kwam omdat dat voor hem, als politiemann, te gevaarlijk was omdat uw vader in het FLEC zat (zie gehoorverslag CGVS p.13). Diezelfde (P.) achtte het dan blijkbaar minder gevaarlijk om transport op een militair vliegtuig te regelen voor u en uw broer die gezocht werden door de autoriteiten, wegens uw vaders lidmaatschap van het FLEC. Opnieuw is dit element uit uw verhaal zeer ongeloofwaardig. Op de vraag hoe jullie dan op dat vliegtuig geraakt waren, antwoordt u wederom vaag en ontwijkend, en zegt u "Dat was 's nachts, ze waren aan het laden, we zijn binnengegaan." Over hoe u dan bent binnengeraakt op de luchthaven zegt u enkel: "te voet, er zijn verschillende ingangen." U verklaarde er ook enkel in de verte militairen gezien te hebben en dat u dacht dat er aan de hoofdingang bewakers stonden (zie gehoorverslag CGVS p.15).

Uw verklaringen over hoe u binnen geraakt bent op de luchthaven en in het vliegtuig komen allerminst geloofwaardig over door de vaagheid en onwaarschijnlijkheid van uw verklaringen. Dat het dan ook nog een militaire vlucht was die u nam, maakt uw verklaringen hierover alleen nog maar ongeloofwaardiger.

U verklaarde daarna in Luanda verbleven te hebben van 29 april tot 20 mei 2012, bij de zus van (P.), die (M.) heet (zie gehoorverslag CGVS p.16 - 17). U verklaarde ook dat, terwijl u in dat huis zat ondergedoken, (P.) het uittreksel van uw geboorteakte dat u bij zich had is gaan laten bevestigen in Luanda. U verklaarde dat u dat uittreksel van uw geboorteakte op zak had omdat, toen (P.) bij u aanklopte in Cabinda, u dacht dat de politie daar was en als die razzia's deden vragen ze om papieren. U verklaarde verder dat: **“Vaak worden de Congolezen teruggestuurd naar een van de beide Congo's als ze niet over papieren beschikken.”** (zie gehoorverslag CGVS p.18). Gevraagd waarom men zou denken dat u uit Congo komt, zei u: “Niemand dacht dat ik Congo kwam, ik wist gewoon dat er soms razzia's gebeurden. Iedereen moest identiteitskaarten geven, toen er werd aangeklopt zeiden ze dat ze van de politie waren.” Gevraagd naar wie u bedoelde met “ze”, zei u dan dat het 1 persoon was die dat riep, chef (P.) (zie gehoorverslag CGVS p.18). De uitleg die u geeft waarom u die papieren op zak had in het midden van de nacht toen er bij u werd aangeklopt is een uitleg die logisch zou zijn indien u Congolees bent, maar u verklaarde Angolees te zijn. Want u verklaarde tevens dat niemand dacht dat u Congolees was, waarom u dan als reden aanhaalt dat Congolezen zonder papieren teruggestuurd worden naar hun land van herkomst indien die geen papieren kunnen voorleggen, is erg eigenaardig en verklaart niet waarom u, als Angolees, dan die papieren onmiddellijk zou moeten kunnen tonen aan de politie. Ook verklaarde u eerst dat “ze” riepen dat “ze” van de politie “waren”, om daarna te zeggen dat het maar 1 persoon was, chef (P.). Hoe (P.) u dan naar die kopie van uw geboorte uittreksel vroeg is niet helemaal duidelijk, eerst verklaarde u dat: “Toen ik in Luanda aankwam vroeg chef (P.) of ik een papier had.” (zie gehoorverslag CGVS p.7). Daarna verklaarde u dat (P.) voor zijn vertrek uit Luanda naar Cabinda u naar uw geboorteakte vroeg (zie gehoorverslag CGVS p.10). Dan zei u dat (P.) u vroeg of u papieren had, een of ander papier (zie gehoorverslag CGVS p.18). Waarom hij u om dat document vroeg is ook niet duidelijk; eerst antwoordt u ontwijkend op de vraag waarom (P.) toen uw geboorteakte is gaan ophalen: “Hij heeft die meegenomen en dat allemaal gedaan, hij heeft ook mijn Cédula Pessoal laten opstellen, hij heeft het daarom gedaan.” Gevraagd waarom dat belangrijk was voor u op dat moment antwoordde u dat u dat hier kon tonen als identiteitsbewijs (zie gehoorverslag CGVS p.18). Maar gevraagd wat (P.) toen zei waarom hij uw geboorteakte nodig had, verklaarde u: “Ik weet het niet, hij had het mij gevraagd, nadien heeft hij me ze teruggegeven en gezegd dat ze nuttig konden zijn voor mij, dat ik ze moest houden.” (zie gehoorverslag CGVS p.19). Uw verklaringen over waarom (P.) voor u om identiteitspapieren ging in Luanda, zijn dus allerminst duidelijk.

Het feit dat (P.), een politiemans uit Cabinda die geen familie is van u, voor u bij de Angolese autoriteiten om identiteitspapieren zou gegaan zijn in Luanda en dit terwijl u verklaarde op de vlucht te zijn voor de Angolese autoriteiten en u al in het bezit was van een kopie van uw geboorte uittreksel, is gezien het enorme risico dat hieraan zou vasthangen voor (P.), helemaal niet geloofwaardig.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief is gevoegd dat, om een geboorteakte te verkrijgen in Angola, er een **persoonlijke afspraak** nodig is op het kantoor van de burgerlijke stand indien er geen Cédula Pessoal kan voorgelegd worden, wat bij u, alvast volgens uw verklaringen, het geval was. Familieleden of een advocaat kunnen dit document ook opvragen indien ze over een volmacht beschikken. Ook dit was op uw situatie niet van toepassing. Deze informatie ondermijnt dus verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen over het verkrijgen van uw geboorteakte.

U verklaarde ook dat uw broer, (G.M.) sinds 2012 in Canada verblijft, dat hij daar naar school gaat en dat u nog 4 of 5 keer met hem gepraat hebt (zie gehoorverslag CGVS p.22-23). U verklaarde ook dat u niet weet waar in Canada uw broer zich bevindt (zie gehoorverslag CGVS p.7). Het feit dat u weet dat uw broer zich in Canada bevindt, u aangeeft nog contact met hem gehad te hebben en u ook aangaf nog contact te hebben met (P.), die ook de reis van uw broer regelde, maar dat u dan niet weet waar in Canada uw broer zich bevindt komt helemaal niet geloofwaardig over.

Gelet op bovenstaande vaststellingen weet u het niet aannemelijk te maken dat u uit Angola bent moeten wegvlugten wegens de activiteiten van uw vader voor het FLEC. Uw verklaringen over uw vader in het algemeen zijn bijzonder vaag en niet geloofwaardig, net zoals uw verklaringen over de vriend van uw vader die hielp ontsnappen. Ook uw verklaringen over uw vlucht uit Cabinda en waarom (P.) voor u om identiteitspapieren ging in Luanda kunnen allerminst overtuigen en komen allerminst geloofwaardig over.

Hoewel dient rekening gehouden te worden met uw minderjarigheid op het moment van de door u beweerde problemen in Angola - u was ongeveer 16,5 jaar - dient te worden vastgesteld

dat van u toch reeds enige kennis en bewustzijn mocht verwacht worden. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u op die jonge leeftijd reeds zeer zelfstandig was en een grote zin voor verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid had (zie gehoorverslag CGVS, p.9 waar u uitlegt hoe u te werk ging wanneer uw vader niet op tijd thuis was). U nam ook reeds kort na uw aankomst in België contact op met mensen van het FLEC in België en verkreeg van hen reeds in juni 2012 (pas een maand na uw aankomst in België) een document van hen. Bovendien ging u naar school en speelde u voetbal met vrienden op straat (zie gehoorverslag CGVS, p.11) waardoor wel wat kennis van uw omgeving en de situatie in Cabinda en van uw vader en uw eigen beweerdde problemen mag worden verwacht. Ten slotte betreffen bovenstaande opmerkingen geen details maar elementaire gegevens betreffende uw leven en (de beleving van) de problemen die u aanhaalt.

Wat betreft de door u neergelegde kopie van een uittreksel van uw geboorteakte, de authenticatie van de kopie, en uw geboorteakte opgehaald in Luanda; deze werden hierboven al besproken en wijzigen voorgaande vaststellingen niet aangezien uw identiteit niet in twijfel wordt getrokken. De door u neergelegde foto's tonen u in Cabinda, maar hebben geen verband met de door u gedane verklaringen. Het door u neergelegde visitekaartje van het FLEC toont aan dat u in België contact hebt gezocht met iemand die zich secretaris van informatie en communicatie van het FLEC noemt, wat niet in twijfel wordt getrokken. Het door u neergelegde artikel van de site rfi.fr over Angolese vluchtelingen in de buurlanden van Angola beschrijft een algemene situatie en heeft op u geen betrekking. Het door u neergelegde artikel "Un dirigeant du FLEC échappe a u rapt" van de site tchiowa.skyrock.com gaat over feiten die geen verband hebben met de door u gedane verklaringen. Wat betreft het door u neergelegde medisch certificaat opgemaakt door dokter (Z.) op 31/05/2012; deze stelt vast dat u een infectie van de luchtwegen had op het moment dat u al in België was. Wat betreft het door u neergelegde attest van het FLEC over de functie van uw vader in het FLEC; dit attest verandert de door u gedane verklaringen, die hierboven als niet geloofwaardig worden beschouwd, niet. Het attest vermeldt ook niet sinds wanneer uw vader in het FLEC actief zou geweest zijn en is bovendien niet voorzien van een originele handtekening. Bovendien verklaarde u dat de man die u het attest gaf u geen verdere uitleg gaf of uw vader en diens activiteiten, hoewel u wel alles wou weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). De vaststelling dat (O.) u niet meer informatie gaf over uw vader tast de authenticiteit van het document en de inhoud ervan verder fundamenteel aan. Wat betreft de door u neergelegde documenten over uw scholing in België en uw financiële regelingen met het OCMW van Oudenaarde; deze hebben geen betrekking op uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker wenst op te merken dat hij wist welk beroep zijn vader in Luanda uitoefende en waar zijn vader in Cabinda werkte. Dat hij niet juist wist welke functie zijn vader in Cabinda had, is van ondergeschikt belang, te meer daar verzoeker eraan twijfelt nu is gebleken dat zijn vader actief was voor het FLEC. Verzoeker had er geen idee van dat dit het motief was van de verhuis van het gezin, zijn vader consulteerde hem hierover niet en hij had als 14-jarige nog geen inspraak.

Inzake zijn onwetendheid over het FLEC, benadrukt verzoeker dat hij zelf niet betrokken was bij deze organisatie. Hij had als minderjarige geen interesse in politiek, kwam pas net voor zijn vlucht te weten dat zijn vader actief was voor het FLEC en begon pas in België opzoekingen te doen. Dit getuigt juist van een grote interesse in het geheime leven van zijn vader. Het is niet omdat iemand iets niet weet over iets wat hem niet interesseert dat het ongeloofwaardig zou zijn wat hij zegt. Verzoekers vrees is niet gebaseerd op eigen activiteiten doch wel op zijn familieband met zijn vader.

Volgens verzoeker is het niet ongeloofwaardig dat een politieagent twee minderjarige kinderen van een FLEC-militant helpt onderduiken en vluchten. Hij wijst op de vriendschap tussen P. en zijn vader en stelt dat P. hem en zijn broer hielp.

Nu enkel het FAA en niet alle andere officiële overheidsinstanties de jacht op verzoeker en zijn broer hadden geopend, kon P. nog makkelijk één en ander regelen, bijvoorbeeld de afgifte van een duplicaat van verzoekers identiteitsdocument.

Verzoeker meent aldus dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) onvoldoende inging op of rekening hield met bepaalde elementen en met name met het feit dat hij zelf geen lid was van het FLEC en niet wist dat zijn vader lid was. Deze vertelde hierover misschien niets om zijn zonen niet in gevaar te brengen. Het gebrek aan kennis over het FLEC en over het geheime leven van zijn vader mag verzoeker dan ook niet worden verweten.

Verzoeker vraagt om de vluchtelingenstatus of minstens de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen aangezien de situatie in Cabinda nog steeds dezelfde is als in 2012 en het risico bestaat dat hij zal worden gedood als zoon van een FLEC-militant.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker niet het minste begin van bewijs bijbrengt ter staving van zijn voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat hij deze per vliegtuig zou hebben afgelegd. Dit klemt des te meer daar hij over deze reisweg vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde. Zo wist hij niet hoeveel P. voor zijn reis zou hebben betaald. Verder kon hij niet de minste duiding geven omtrent de documenten die voor zijn reis zouden zijn gebruikt. Daarenboven kon hij niet preciseren met welke vliegmaatschappij hij zou hebben gereisd (administratief dossier, stuk 16, verklaring, nr.35-35).

Verzoeker situeert de aangehaalde problemen in Cabinda. Uit zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt echter dat hij niet eens wist dat Cabinda een eigen vlag heeft. Bovendien blijkt hieruit dat hij niet wist waarom hij en zijn ouders van Luanda terug naar Cabinda verhuisden en welk werk zijn vader in Cabinda deed. De hypothese dat zijn vader hem hierover mogelijks niets vertelde om hem te beschermen en het betoog dat hij hierover niet werd geconsulteerd en geen inspraak had, kan zijn onwetendheid niet verklaren. Uit de met recht weergegeven verklaringen in de bestreden beslissing blijkt immers dat verzoeker omtrent het voorgaande niet eens vragen zou hebben gesteld aan zijn vader. Het is niet geloofwaardig dat hij een dermate groot gebrek aan interesse zou hebben vertoond in de beslissingen en de activiteiten van zijn vader, en dit ondanks dat deze een grote invloed zouden hebben gehad op zijn leven.

Daarenboven vertoonde verzoeker een gebrek aan kennis en aan interesse omtrent het FLEC en over Cabinda in het algemeen. In dit kader blijkt uit zijn verklaringen, zoals met reden aangehaald in de bestreden beslissing, dat hij niet bij machte was om correct weer te geven waarvoor de afkorting FLEC staat, dat hij Cabinda daarbij niet op een correcte wijze kon neerschrijven en dat hij niet de nodige duiding kon geven inzake de reden waarom het FLEC streeft naar onafhankelijkheid en waarom Cabinda niet bij Angola zou horen. Dat verzoeker zelf niet bij het FLEC betrokken was, als minderjarige geen interesse had in politiek en slechts net voor zijn vertrek uit Angola te weten kwam dat zijn vader actief was voor het FLEC, kan zijn gebrek aan kennis en aan interesse niet verklaren. Verzoeker verklaarde immers dat de activiteiten van zijn vader voor het FLEC, dat de onafhankelijkheid van Cabinda nastreeft, ervoor zouden hebben gezorgd dat zijn vader werd gedood en dat hij zelf uit Angola moest vluchten. Bovendien stelde hij dat hij in België informatie was beginnen zoeken over zijn vader en over het FLEC en legde hij zelfs een attest van het FLEC neer om zijn aanvraag te ondersteunen. Op deze verklaring staat weergegeven waarvoor de afkorting FLEC staat en staat tevens de correcte schrijfwijze van Cabinda vermeld.

Uit verzoekers verklaringen, zoals met recht weergegeven in de bestreden beslissing, blijkt voorts dat hij uiterst vage verklaringen aflegde over P., de persoon die hem en zijn broer zou hebben geholpen te ontkomen uit zijn huis, onder te duiken en het land te verlaten. Hij kon diens volledige naam niet geven. Verder gaf hij aan te denken dat deze gehuwd was maar wist niet of deze kinderen had. Hoe P. zijn vader kende, wist hij evenmin. P. zou hem dit nooit hebben verteld en hij zou het evenmin hebben gevraagd. Verzoeker wist voorts niet waar het politiekantoor was waarin P. werkte. Verder wist hij niet waar P. woonde. Wie aan P. vertelde dat zijn vader was opgepakt en hoe P. wist dat zijn vader bij het FLEC was, kon verzoeker evenmin aangeven. Het is geheel niet geloofwaardig dat P. verzoeker en zijn broer midden in de nacht zou helpen ontsnappen aan de commando's, hen gedurende ongeveer twee maanden zou laten onderduiken in verschillende huizen en hen zou helpen het land te verlaten zonder enige informatie te verstrekken over het voorgaande en zonder dat verzoeker hierover zelf vragen stelde.

Uit de verklaringen die terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt voorts dat verzoeker weinig wist te vertellen over het huis in Cabinda waar P. hem en zijn broer naartoe zou hebben gebracht. Tevens blijkt hieruit dat hij vage, onwaarschijnlijke en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de wijze waarop zij zouden zijn binnengeraakt op de luchthaven en in het vliegtuig dat hen naar Luanda zou hebben gebracht. Dat zij daarbij een militaire vlucht zouden hebben genomen is daarenboven manifest ongeloofwaardig gelet op het feit dat zij het Angolese leger (de FAA) vreesden en eerder slechts ternauwernood aan dit leger zouden zijn ontsnapt met de hulp van P.

Bovendien is het, zoals met recht wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, niet geloofwaardig dat verzoeker niet zou weten waar in Canada zijn broer zich bevindt.

Verzoeker laat de bestreden beslissing voorts volledig ongemoeid, daar waar hierin wordt gemotiveerd: *“Hoewel dient rekening gehouden te worden met uw minderjarigheid op het moment van de door u beweerde problemen in Angola - u was ongeveer 16,5 jaar - dient te worden vastgesteld dat van u toch reeds enige kennis en bewustzijn mocht verwacht worden. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u op die jonge leeftijd reeds zeer zelfstandig was en een grote zin voor verantwoordelijkheid en zelfredzaamheid had (zie gehoorverslag CGVS, p.9 waar u uitlegt hoe u te werk ging wanneer uw vader niet op tijd thuis was). U nam ook reeds kort na uw aankomst in België contact op met mensen van het FLEC in België en verkreeg van hen reeds in juni 2012 (pas een maand na uw aankomst in België) een document van hen. Bovendien ging u naar school en speelde u voetbal met vrienden op straat (zie gehoorverslag CGVS, p.11) waardoor wel wat kennis van uw omgeving en de situatie in Cabinda en van uw vader en uw eigen beweerde problemen mag worden verwacht. Ten slotte betreffen bovenstaande opmerkingen geen details maar elementaire gegevens betreffende uw leven en (de beleving van) de problemen die u aanhaalt.”*

De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde asielrelaas.

Nog daargelaten de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent hun uitreiking, kunnen de neergelegde identiteitsdocumenten hoogstens verzoekers identiteit aantonen doch bevatten deze geen gegevens die de teloorgegane geloofwaardigheid van zijn relaas kunnen herstellen. De overige documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, evenmin afbreuk doen aan het voorgaande (administratief dossier, stuk 19: documenten).

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker beroept zich om de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de *sub* 2.2.2. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS